

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεϊάν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθειᾷ Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίω τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὁ νούς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεις, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτήρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέστατος, τῆ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σὲ ὧς ἐθέασατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκας, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ἰλαρίων τὸ πνεύμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἦγρὰν διοδεύσας

Ἐν φωτὶ αὐλῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰλαρίων Ὅσιε λιταῖς, σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ἐκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήντησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθῶν, καὶ τὰς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγῶν, εἰς λιμένα ὄρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομητορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ἦχος γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἐνδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

Ἦπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡσπερ θώρακα, καθοπλισθεῖς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρετὰς τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλαρίων κατώρθωσας.

Θεοτοκίον

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σέ τὸ πνεῦμα μου».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Θεῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος Ἱεουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε, ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρώτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις, καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἵψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τὴ ἀνυψώσει τὴ σὴ, ὃ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως, φέρε Σταυρόν, τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὃν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Φυτευθεῖς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὄφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ὅλος ἔνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῶ, Ἰλαρίων παμμακάριστε, διὸ μέτ' Ἀγγέλων συγχορεύεις ἀεὶ.

Ἐν τῇ πέτρα τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολὰς δαιμόνων μὴ πτοουμένος.

Θεοτοκίον

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε, ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὡδὴ ε'
Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θεαῖς ἐντολαῖς ἐτήρησας ἀκαταγνώστως, Ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴλνφας.

Θεοτοκίον

Τοῦ Λόγου Κιβωτὸν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τοῦ νόμου Κύριος, ἐν ἧ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὡδὴ ς'
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακία ὑπεραιρόμενον, ἀόπλω σου συμπλοκή, πιστῶς ἐσφενδόνισας, καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὄπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἰλαρίωνα, καὶ τούτῳ πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἐπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὄφθης, καὶ τῆς ποιμένης ὑποτύπωσις.

Ἰδρῶσιν ἀσκητικοίς, τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὀλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὄν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνούντων.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος α'
Τὸν τάψον σου Σωτήρ

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, Ἰάριε σοφέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν, ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὁσίων θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι

- Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
- Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδία.
- Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι

- Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
- Προϊστορῶν σοὶ τάσδε πέντε Παρθένους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'
Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἐν τῇ γλῶσῃ τῆς ἄνω, βασιλείας τὴν ποιμένην Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ράβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θήρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἔσβαλλες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάσεις τὴν τῶν νοσοῦτων ἀγλύν, καὶ ρώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσηλθες, νυμφικὴ εὐωχία τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, ἐκβοῶν Παμμακάριστε, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἐπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν, ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὡδή η'
Ἑπταπλασίως κάμινον

Τοῖς τῶν δακρῦων ρεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, Ἰλαρὰν τοὺς βοῶντας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σᾶς παραινέσεις, Ἰλαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς φάλαγγας, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑπόπιασμοῖς τε κατατήξας πάνσοφε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κράζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὑπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ Κεκακωμένοι, πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ Πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι, σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

Πηγὴν σὲ τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ὃ Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγεινοὺς, ρύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων ἔνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς, διὸ καὶ ποταμὸν σε, ψυχικῶν καθαρσιῶν, καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Ἐξήνησας ὡς φοῖνιξ πνευματικός, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοίδιμε, καρπογορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν, ἐν ᾧ καρδίας ἠδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποιμένης σου λογικῶς, διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανοῦ δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν θεόφρον ἐτήρησας, διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοὶ ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διάγνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψη, καὶ εἰς τὴν ἄνω λήξιν, ἐναπολαύσεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεόν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητόν, καὶ μέγα ἰλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς, διὸ σὲ Θεοτόκε, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν».

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.